

БОРБАТА БЕШЕ ПОВСЕМЕСТНА

Тодор Кавалджиев

Организираната съпротива на народа ни срещу наложената от Сталин и Червената армия власт на българските комунисти започна наскоро след 9 септември 1944 г. и се води през цялото време на комунистическото господство.

Тази борба премина през три етапа. Първият (1945–1947 г.) бе етапът на борбата, водена с легални средства – слово, печат и изборната бюлетина. Вторият (1947–1954 г.) бе етапът на нелегалната въоръжена борба, доколкото в народа бе останало някакво оръжие, неиззето от комунистите. Третият етап бе най-дългият – той бе етапът на мълчаливата, пасивна съпротива. И през трите етапа народът ни участва масово и даде безброй много жертви.

Легалната борба на народа ни срещу изграждащата се тоталитарна комунистическа власт се оглави от Българския земеделски народен съюз начело с неговите видни дейци д-р Г. М. Димитров и после Никола Д. Петков.

Обединил около себе си всички демократични сили в т. нар. обединена демократична опозиция, БЗНС пое ролята на общонародна организация, извикана от историята да защити правата и свободите на цялата нация, на България. Официално в обединената опозиция участваха три политически субекта: БЗНС със секретар Н. Д. Петков, БРСДП със секретар Коста Лулчев и т. нар. „Независими интелектуалци“ на проф. Петко Стоянов. Фактически обаче зад Никола Петков застава целият народ, всички българи от града и селото, които видяха в комунистическата власт заплашени свободата, живота и собствеността си. Тази борба трая две години и бе борба на голите ръце срещу шмайзерите, на правото срещу безправие, на истината срещу лъжата. Неин връх бяха изборите за VI Велико народно събрание, проведени на 27.X.1946 г. и останали като най-кървавите и фалшифицирани избори в българската история. До изборния ден (а даже и след него) бяха